Naam: _____

De Winkel van het Onmogelijke

Fantaseer jij ook wel eens over onmogelijke dingen? Over rijk en beroemd zijn? Over avonturen in verre landen? Of over leven in vroegere tijden? Dit verhaal gaat over een winkel, een heel speciale winkel. Deze Winkel van het Onmogelijke is namelijk gespecialiseerd in onmogelijkheden. Maar het verhaal is nog niet af. Dat mag jij doen! Verzin zelf wat voor onmogelijke wens je in zo'n winkel in vervulling zou laten gaan, en schrijf verder hoe het daarna verder gaat, als die wens in vervulling is gegaan. Maak het zo spannend, en vooral zo onmogelijk mogelijk!

Succes!

De Winkel van het Onmogelijke

De deur piepte en kraakte toen ik hem open deed. De winkel, waar ik net binnengekomen was, was van binnen helemaal leeg. Het enige wat ik zag, was een toonbank. Op die toonbank stond een bordje met: "Winkel van het Onmogelijke" erop. En achter de toonbank stond een oude man, die er nors uitzag.
"Ja, kan ik je helpen?" vroeg de man met krakende stem.
"Eh… i-ik zag uw winkel en ik wilde alleen maar weten wat u hier verkoopt," stamelde ik.
"Zo, zo, dus jij bent geïnteresseerd in ons hoofdartikel: het Onmogelijke?"
"Nou, eh... ik vroeg me alleen maar af wat er dan zo onmogelijk is."
De man wreef zich even in de handen, en staarde even voor zich uit. Toen keek hij mij recht in de ogen, en zei: "Niets is onmogelijk."
Ik voelde me niet echt op mijn gemak, en begon een beetje spijt te krijgen dat ik zo nieuwsgierig was geweest om hier naar binnen te gaan. "Nou, dat is mooi om te weten, meneer… dan ga ik maar weer!" Ik liep alweer naar de deur, maar de oude man schraapte zijn keel.
"Jong mens, vertel mij eens: wat zou jij willen, als je *alles* zou mogen wensen wat je wilt?"
Ik staarde de man verbaasd aan. "Hoe… hoe bedoelt u?"
"Precies zoals ik het zeg. In de Winkel van het Onmogelijke kun je alles wensen wat je wilt. Wil je het eens proberen?"
"Ja maar… hoe werkt dat dan?"
"Je hoeft alleen maar heel diep na te denken over wat voor onmogelijks je graag zou willen. En dan gebeurt het." De man keek me nu bemoedigend aan.
Even aarzelde ik. Wat moest ik nou wensen? Maar toen kreeg ik een fantastisch, avontuurlijk idee. Ik sloot mijn ogen, en dacht aan mijn wens. En langzaam en plechtig zei ik: "Ik wens……"